

VILÁGOSSÁG AZ ÖSVÉNYEN

(Light on the Path)

Leírta: Mabel Collins

Reisch Alfréd fordítása alapján átdolgozott kiadás

Felelős szerkesztő: Martinovich Tamás

Felelős kiadó: Reicher László

Magyar Teozófiai Társulat 1993.

BEVEZETÉS

E könyv - az 1885-ben megjelent első kiadás címlapja szerint - „azok személyes használatára írott tanulmány, akik a keleti bölcsességet nem ismerik, és akik befolyásának körébe kívánnak lépni”. De maga a könyv a következő kijelentéssel kezdődik: „Ezeket a szabályokat minden tanítvány számára írták.” Ez az utóbbi meghatározás minden bizonnyal a pontosabb, amint az a könyv történetéből is kiderül.

Mostani alakjában Hilarion Mester diktálta Mabel Collins útján, akit teozófus körökben jól ismertek, és aki egykor H.P. Blavatsky munkatársa volt a *Lucifer* c. folyóirat szerkesztésében.

Hilarion Mester a saját tanítójától, attól a Nagy Lénytől kapta, akit a teozófiával foglalkozók olykor a „Velencei”-nek hívnak - de még ez utóbbi is csak egy részének írója.

A könyv három fázison ment át, ezek sorrendben a következők:

Ma is csak kis könyvecske, de első alakjában, amelyben látjuk, még kisebb. Meghatározhatatlan korú pálmalevél-kézirat, amely olyan régi, hogy keletkezésének idejét és szerzőjének nevét még a Krisztus előtti korban elfelejtették, és keletkezéséről azt tartották, hogy eredete elvész a történelem előtti korok homályában.

Tíz levélből áll és minden levélre csak három sor van írva, mert a sorok nem szélteben futnak, mint nálunk, hanem hosszában. Minden sor befejezett egész: egy rövid aforizma. Ezt a harminc sort a megkülönböztetőség érdekében dőlt betűkkel szedtük (és a Függelékben külön is kiemeltük - a szerk). A nyelv, amelyen írták, a szanszkrit nyelv egy régies alakja.

A Velencei Mester az aforizmákat szanszkritből görögre fordította alexandriai tanítványai használatára, akik egyike Hilarion Mester, akkori inkarnációjában Jamblichos volt. De nemcsak lefordította az aforizmákat, hanem bizonyos magyarázatokat is fűzött hozzájuk, amelyeket leghelyesebb az eredetivel együtt átvenni.

Ha például a három első aforizmat vesszük, azt találjuk, hogy a 4. számú, amely utánuk következik, nyilvánvalóan kommentár, ezért azokat így kellene olvasni:

„Öld ki a nagyravágyást - de úgy dolgozz, mint a nagyravágyók dolgoznak.”

„Öld ki az élet utáni vágyat - de úgy becsüld meg az életet, mint azok, akik vágyakoznak utána.”

„Öld ki a kényelem utáni vágyat - de légy olyan boldog, mint azok, akik a boldogságnak élnek.”

A Velencei Mester ezen magyarázatai és kiegészítései normál betűkkel vannak szedve és az eredeti aforizmákkal együtt adják a könyv 1885-ös első kiadását - mert Hilarion Mester görögből angolra fordította és ebben az alakban közölte.

Majdnem közvetlenül a kinyomtatás után több rendkívül értékes saját jegyzetével egészítette ki. Az első kiadás számára ezeket a jegyzeteket külön lapokra nyomtatták, hátlapjukon ragasztóval bevonva, hogy a lapokat a sajtó alól nemrég kikerült könyvecske elejére és végére könnyen be lehessen illeszteni. Ezek a jegyzetek ebben a kiadásban a megfelelő helyeken, kisebb betűvel szedve és JEGYZET címmel szerepelnek.

Egy későbbi kiadásban *Kommentárok* címen néhány kiegészítő fejezetet jelentettek meg, és úgy tudom, leírójának feltételezése szerint ezeket is Hilarion Mester inspirálta, mint a könyv zömét. Ez azonban téves feltevés volt, amiről mindenki, aki veszi a fáradságot és megvizsgálja azokat, könnyen meggyőződhet. Sok bennük a szépen és költőien kifejezett rész, de számos fejtegetés egyáltalán nem helytálló és csalhatatlan jelek szólnak amellet, hogy írójuk az okkultizmus olyan iskolájához tartozik, amely teljesen eltér Mestereink iskolájától. Éppen ezért ezeket a *Kommentárokat* ebbe a kiadásba nem vettük be.

A három tanulmány közül, amelyek rendkívüli helyet foglalnak el teozófiai irodalmunkban - és az Ösvényre vágyók számára útmutatásokat tartalmaznak olyanoktól, akik az Ösvényen jártak - a *Világosság az Ösvényen* című volt a legelső. Emlékszem, a néhai T. Subba Rao mondta egyszer nekünk, hogy a szabályok értelmének több rétege van, azokat a különböző fokozatokon újra meg újra mértékül lehet venni.

Először is követhetik a kezdők, akik a próbaösvényen járnak. Azután - magasabb szinten - újból kezdődnek annak, aki az első nagy beavatás kapuján át a tulajdonképpeni Ösvényre lépett. Végül - úgy mondják - az adeptusi fokozat elérése után, még magasabb szinten ismét ugyanazokat a szabályokat veheti mértékül az, aki még ennél is magasabbra tör. Ily módon ez a kézikönyv minden másnál tovább viszi azt, aki misztikus értelmét teljes egészében meg tudja érteni.

Időrendben *A Csend Hangja* következik, amelyet maga H. P. Blavatsky írt le számunkra. Ez tulajdonképpen három beszédből áll, amelyet egykor Aryasanga, a nagy tanító (akit ma Djwal Kul Mesterként ismerünk) tartott, és később tanítványa, Alcyone emlékezetből leírt. Ez a könyv olyan útmutatásokat tartalmaz, amelyek *arhāti* fokozatig viszik az embert. Sok tekintetben olyan szempontokat tartalmaz, amelyek teljesen eltérnek Hilarion Mester szempontjaitól. A hasonlóságok és különbségek megvizsgálása határozottan érdekes munka lesz a gondos tanulmányozók számára.

A harmadik ilyen könyvet, amely útmutató az Ösvényen, nemrégiben kaptuk ugyanattól az Alcyonetól, aki feljegyezte számunkra Aryasanga beszédeit. *A Mester lábainál* c. könyvecskében elismétli nekünk a Kuthumi Mestertől kapott tanításokat, amelyek célja az volt, hogy előkészítsék az első nagy beavatásra. Ami tehát a célt illeti, ez a harmadik könyv szűkebb területre szorítkozik. Ezzel szemben előnye, hogy rendkívül világos és egyszerű, mert utasításai egy még nagyon fiatal agy felfogóképességéhez igazodtak.

Azt a régi szanszkrit kéziratot, amelyik a *Világosság az Ösvényen* alapja volt, egyiptomi nyelvre is lefordították és a Velencei Mester több magyarázatának hangja is inkább egyiptomi, mint indiai. De akár egyiptomi, akár indiai teozófiai irodalmunkban nincs ennél drágább kincs, nincs ehhez fogható könyv, amely jobban jutalmazná gondos és részletes tanulmányozását. De hogy *A Mester lábainál* c. könyvecske előszavából idézzek:

„Nem elég azt mondani, hogy a tanítások igazak és szépek - ha valaki eredményt akar elérni, pontosan meg kell tennie, amit mondtak neki. Nézni az ételt, és azt mondani, hogy jó, még nem elégíti ki az éhezőt - utána kell nyúlnia, és ennie kell. Éppen így nem elég hallgatni a Mester szavait - meg kell tenned, amit mond, figyelned kell minden szavára, követned kell minden intelmét. Ha nem követed valamelyik intelmét, ha elmulasztod valamelyik szavát, örökre elveszett – mert Ő kétszer nem beszél.”

Mivel ezeknek a könyveknek határozottan az a céljuk, hogy siettessék az Ösvényen járók fejlődését, olyan eszményeket tárnak elénk, amelyek elfogadására a világi ember általában még nem áll készen. Az ember csak akkor tudja igazán megérteni a tanítást, ha *éli* is. Ha nem gyakorolja, lepecsételt könyv marad számára, és azt hiszi, nincs gyakorlati haszna és értéke. De minden becsületos igyekvés, amellyel az ember *élni* akarja a tanítást, rögtön fényt vet reá. Csak így Lehet megbecsülni ezt az értékes igazgyöngyöt.

C. W. Leadbeater

VILÁGOSSÁG AZ ÖSVÉNYEN

I.

EZEKET a szabályokat valamennyi tanítvány számára írták:

Tartsd meg azokat.

Mielőtt a szem láthat, képtelennek kell lennie a könnyekre. Mielőtt a fül hallhat, el kell veszítenie érzékenységet. Mielőtt a hang a Mesterek jelenlétében szólhat, el kell veszítenie sértő hatalmát. Mielőtt a lélek megállhat a Mesterek jelenlétében, lábát meg kell mosnia a szív vérében.

1. Öld ki a nagyravágyást.

JEGYZET: A nagyravágyás az első átok; nagy kísértője annak, aki társai fölé emelkedik. Ez a jutalom keresésének legegyszerűbb formája. Értelmes és hatalmas embereket is folyton eltérít felsőbbrendű lehetőségeiktől. És mégis szükséges tanító. Eredményei a szájban porrá és hamuvá lesznek; a halálhoz és elidegenedéshez hasonlóan végül megmutatja az embernek, hogy saját számára dolgozni annyi, mint a csalódásért dolgozni.

De bár ez az első szabály látszólag olyan könnyű és egyszerű, ne siess el mellette. Az átlagembernek ezek a hibái ugyanis finom változáson mennek át, és más alakban újra megjelennek a tanítvány szívében. Könnyű azt mondani: „Nem akarok nagyravágyó lenni” - nem olyan könnyű azt mondani: „Ha a Mester a szívemben olvas, teljesen tisztának fogja azt találni.”

A tiszta művész, aki a műve iránti szeretetből dolgozik, olykor szilárdabban megvetette lábát a helyes úton, mint az az okkultista, aki azt képzelem, hogy érdeklődését elvonta énjétől, holott a valóságban csak kitágította tapasztalatának és vágyának határait és érdeklődését a szélesebb látókörével kapcsolatos dolgokra vitte át.

Igaz ez az elv a két másik, látszólag szintén egyszerű szabályra is. Állj meg mellettük, és ne hagyj, hogy saját szíved könnyen elámítson. Most, a küszöbön még könnyű helyrehozni egy hibát. Ám vidd magaddal - és növekszik, és gyümölcsöt terem, vagy pedig keservesen kell szenvedned, amikor megsemmisíted.

2. Öld ki az élet utáni vágyat.

3. Öld ki a kényelem utáni vágyat.

4. Úgy dolgozz, mint a nagyravágyók dolgoznak. Úgy becsüld meg az életet, mint azok, akik vágyakoznak utána. Légy olyan boldog, mint azok, akik a boldogságnak élnek.

Keresd a szívben a rossz forrását és távolítsd el. Ott burjánzik az az odaadó tanítvány szívében éppúgy, mint a vágy emberének szívében. Csak az erős tudja azt kiölni. A gyöngének be kell várnia növekedését, gyümölcsözését, halálát. Ez olyan növény, amely korszakokon át növekszik és terjed. Akkor virágzik, amikor az ember számtalan létet gyűjtött össze magában. Annak, aki a hatalom ösvényére akar lépni, ki kell tépnie ezt a szívéből. És akkor a szív vérezni fog és mintha az ember egész élete teljesen szertefoszlan.

Ezt a próbát ki kell állni. Lehet, hogy eljön már az első lépéssel, amit az ember az élet ösvényére vivő veszedelmes létrán tesz meg - lehet, hogy csak az utolsóval jön el. De ne feledd, óh tanítvány, *hogy* ki kell állni, és szegezd lelked erőit a feladatra. Ne élj sem a jelenben, sem a jövőben, csak az örökkévalóban. Ez az óriási gyom ott nem tud virágozni - a létnek ezt a foltját már az örökkévaló gondolatának légköre is eltünteti.

5. Öld ki a különválság minden érzését.

JEGYZET: - Ne képzeld, hogy félreállhatsz a gonosz vagy a balga ember mellől. Mindkettő te vagy, bár kisebb mértékben, mint barátod, vagy Mestered.

Ha engeded, hogy a valamely rossz dologtól, vagy személytől való különváltság gondolata növekedjen benned, ezzel olyan *karmát* teremtessz, amely mindaddig hozzáköt ahhoz a dologhoz, vagy személyhez, amíg lelked fel nem ismeri, hogy nem állhat elszigetelten.

Gondold meg, hogy a világ bűne és szégyene a te bűnöd és szégyened, mert része vagy a világnak; *karmád* elválaszthatatlanul egybefonódott a nagy *Karmával*. És mielőtt tudásra tennél szert, mindenféle helyen meg kell fordulnod, szennyesen, tisztán egyaránt. Ne feledd tehát, hogy a szennyfoltos ruha, amelynek érintésétől ma visszariadsz, tegnap talán a tiéd volt, holnap a tiéd lehet. És ha irtózáttal fordulsz el tőle, annál szorosabban tapad majd rád, amikor válladra hull.

Az önelégült ember iszapból vet *ágyat* magának: Azért légy önmegtartóztató, mert helyes így tenni ne pedig azért, hogy te magad tiszta maradj.

6. *Öld ki az érzékelés vágyát.*

7. *Öld ki a növekedés utáni éhséget.*

8. De mégis állj egyedül és elszigetelten, mert nem segíthet rajtad semmi, ami megtestesült, semmi, ami tudatában van a különváltságnak, semmi, ami az Örökkévalón kívül van.

Tanulj az érzékelésből és figyeld meg, mert csak így kezdhetsz bele az önmegismerés tudományába és csak így vetheted meg lábad a létra első fokán. Növekedj, mint a virág növekszik: öntudatlanul, de buzgón törekedve, hogy lelkét feltárja a légnek.

Így kell előretörned, hogy megnyisd lelkedet az Örökkévaló számára. De az Örökkévaló keltse életre erődöt és szépségedet, ne pedig a növekedés vágya. Mert az egyik esetben a tisztaság pompájában fejlődsz - a másikban megkeményít a személyes növekedés erőszakos szenvedélye.

9. *Csak arra vágyakozz, ami benned van.*

10. *Csak arra vágyakozz, ami fölötted van.*

11. *Csak arra vágyakozz, ami elérhetetlen.*

12. Mert benned van a világ világossága - az egyetlen világosság, amely az Ösvényre hullhat. Ha nem tudod észrevenni önmagadban, hasztalan keresed másutt. Feletted van, mert ha eléred, elveszítetted saját magadat. Elérhetetlen, mert örökké távolodik. Belépsz majd a világosságba, de a lángot soha nem éred el.

13. *Vágyakozz hevesen hatalomra.*

14. *Vágyakozz buzgón békességre.*

15. *Vágyakozz mindenekelőtt tulajdonra.*

16. Ám ez a tulajdon csak a tiszta léleké lehet, éppen ezért egyformán tulajdona lesz valamennyi tiszta léleknek, és csak ha egyesítve van, lesz sajátos tulajdona az egésznek. Olyan tulajdonra szomjúhózzál, amely a tiszta léleké lehet, hogy gazdagságot gyűjts az élet azon egyesített szellemének, amely az egyedüli igazi Éned.

A béke, amelyre vágyakoznod kell, az a megszentelt béke, amelyet semmi nem zavarhat meg, és amelyben a lélek így növekszik, mint a szent virág a csendes lagúnákon. És a hatalom, amelyre a tanítványnak vágyakoznia kell, az, amely őt az emberek szemében semminek tünteti fel.

17. Keresd meg az utat.

JEGYZET: - Ez a négy szó látszólag talán túlságosan jelentéktelen ahhoz, hogy magában álljon. A tanítvány azt mondhatná: „Tanulmányoznám-e egyáltalán ezeket a gondolatokat, ha nem kerestem volna az utat?”

Ám ne siess tovább. Állj meg, és gondolkozz egy pillanatig. Az útra vágyakozol-e, vagy látomásaidban olyan szédületes magaslatok homályos távlata lebeg előtted, amelyekre majd felemelkedsz, olyan dicső jövő, amelyet majd megvalósíthatsz? Vigyázz! Az utat az útért önmagáért kell keresni, nem pedig azért, hogy te járd rajta.

E szabály és a harmadik sorozat 17. szabálya között összefüggés van. Ha korszakokig tartó küzdelem és számos győzelem után megnyerted az utolsó ütközetet, és megkérdezted az utolsó titkot - készen állsz egy további ösvényre. Ha majd megmondják e nagy feladat utolsó titkát, ebben egy új út misztériuma tárul fel - olyan ösvény, amely kivezet minden emberi tapasztalatból, és amely meghalad minden emberi észlelést és elképzelést. Ezen pontok mindegyikénél sokáig kell időzni és jól megfontolni. Minden pontnál bizonyosnak kell lenned abban, hogy az ösvényt önmagáért választottad-e. Először jön az út és az igazság, csak aztán következik az élet.

18. Keresd az utat azzal, hogy befelé visszavonulsz.

19. Keresd az utat azzal, hogy merészen haladsz kifelé.

20. Ne keresd egy bizonyos úton. Minden egyes vérmérséklet számára létezik egy olyan út, amelyik a legmegfelelőbbnek látszik. Ámde az utat nem lehet megtalálni, csak az odaadás; csak a vallásos elmélyedés révén, pusztán igyekvő haladással, önfeláldozó munkával, az Élet szorgalmas megfigyelésével Önmagában egyik sem tudja egy-egy lépésnél előbbre vinni a tanítványt.

Minden fokra szükség van, hogy létrejöjjön a létra. Az emberek bűnei, amint leküzdik őket, fokokká válnak a létrában. Az ember erényei szükséges fokok, amelyeket nem lehet nélkülözni. Bár tiszta légkört és boldog jövőt teremtenek, haszontalanok, ha egymagukban állnak. Annak, aki az útra akar lépni, bölcsen fel kell használnia az ember teljes természetét.

Minden ember saját maga számára az út, az igazság és az élet. De csak akkor az, ha keményen megragadja egész egyéniségét és felébredt szellemi akaratának erejével felismeri, hogy ez az egyéniség nem ő saját maga, csupán olyasmi, amit szenvedés árán hozott létre a saját használatára, és amelynek révén - amint növekedése lassanként kifejleszti értelmét - el akarja érni az egyéniség feletti életet. Ha tudja, hogy csodálatosan bonyolult különálló életének ez a célja, akkor és csak akkor jár valóban az úton.

Keresd azzal, hogy elmerülsz saját legbensőbb lényed titokzatos és dicső mélységében.

Keresd minden tapasztalat megvizsgálásával, az érzékek használatával, hogy megértsd az egyéniség növekedését és annak értelmét, és azon többi isteni töredék szépségét és ismeretlen természetét, akik veled egy sorban küzdenek, és az emberfajt alkotják, amelyhez tartozol.

Keresd a létezés törvényeinek, a természet törvényeinek, a természetfölötti törvényeinek tanulmányozásával - és keresd azzal, hogy lelked mélyen meghajol a benned ragyogó halvány csillag előtt.

Amint kitartóan virrasztasz és hódolsz előtte, fénye mind erősebb lesz. Akkor tudhatod, hogy megtaláltad az út elejét. És ha majd megtaláltad a végét, világossága hirtelen a végtelen világossággá válik.

JEGYZET: - Keresd úgy, hogy megvizsgálj minden tapasztalatot, és ne feledd, hogy amikor ezt ajánlom, nem azt mondom: „Engedj az érzéki csábításoknak. hogy megismerd azokat”. Mielőtt okkultista lettél, megteheted ezt, de nem leheted meg ezután.

Ha már választottál és az ösvényre léptél, szégyenkezés nélkül nem engedhetsz ezeknek a csábításoknak. De elborzadás nélkül megtapasztalhatod azokat: mérlegelheted, megfigyelheted és vizsgálhatod és a bizalom türelmével várhatod azt az órát, amikor többé már nem érintenek.

De azért ne ítélj el azt, aki enged nekik, nyújtsd felé a kezedet, mint zarándok-testvéred felé, akinek lábára sár nehezedett. Gondold meg, ó tanítvány, ha mégoly nagy is a szakadék a jó ember és a bűnös között, nagyobb a jó ember és a között, aki tudásra tett szert – és megmérhetetlen a jó ember és a között, aki az istenség küszöbén áll.

Légy tehát körültekintő, nehogy túl korán a tömegtől különvált valaminek képzelj magad. Ha megtaláltad az út elejét, lelked csillaga megmutatja világosságát, és fényénél észreveszed majd, milyen nagy az a sötétség, amelyben világít.

Elme, szív, agy mind homályos és sötét, amíg az első nagy ütközet nincs megnyerve. Ne csüggedsz el, ne rémítsen meg a látvány; szegezd szemedet a kicsiny fényre, és az növekedni fog.

Segítsen hát a belsődben lévő sötétség, hogy megértsd azok gyámoltalanságát, akik még nem látták a világosságot, akik lelke mély sötétségben van. Ne vádold őket! Ne riadj vissza tőlük, hanem kísérelj meg, hogy egy keveset emelj a világ súlyos *karmáján*; nyújts segítséget annak a néhány erős kéznek, amely visszatartja a sötétség hatalmasságait attól, hogy teljes győzelmet arassanak.

Akkor majd belépsz az öröm olyan közösségébe, amely, igaz, rettenetes fáradságot és mély szomorúságot hoz, de nagy és folyton növekvő boldogságot is.

21. A virág nyílását a vihart követő csendben várd, ne előbb.

Növekedni fog, szárba szökken, ágat és levelet hajt, bimbó fakad rajta a vihar közben, az ütközet alatt. De amíg az ember egész személyisége fel nem oszlott és el nem olvadt, amíg az isteni töredék, amely alkotta, nem lát benne mást, mint a komoly kísérletezés és tapasztalás eszközét, amíg az egész természet nem hódolt meg és nem lett felsőbb Énjének alárendeltje – mindaddig nem nyílhat ki a virág.

Olyan csend támad akkor, mint a trópusokon felhőszakadás után, amikor a természet olyan gyorsan végzi munkáját, hogy az ember láthatja tevékenységét. Ilyen nyugalom száll a meggyötört lélekre. A mély csendben pedig bekövetkezik az a rejtélyes esemény, amely jelzi, hogy megtaláltad az utat.

Nevezd, ahogy akarod: hang, amely szól, ahol nincs, aki szóljon – hírnök, aki jő, bár alak és anyag nélküli – vagy a lélek virága, amely kinyílt. Nincs hasonlat, amellyel le lehetne írni, de előre érezheted, keresheted, még a vihar tombolásában is.

Egy pillanatig tarthat a csend, vagy ezer évig - de véget ér. Ám erejét magaddal viszed. Újból és újból meg kell vívni, meg kell nyerni a harcot. A természet csak rövid ideig marad mozdulatlan.

JEGYZET: - A virág kinyílása az a dicső pillanat, amikor a látás megnyílik - ezzel bizalom, tudás, bizonyosság jár együtt. A lélek szünete a csodálkozás pillanata, a következő pedig a megnyugvás - ez a csend.

Tudd meg, ó tanítvány, hogy azok, akik átérték a csendet, érezték békességét és megőrizték erejét, azt óhajtkák, te is tapasztald ezt. Ezért a Tanulás Csarnokában, ha képes oda belépni, a tanítvány mindig megtalálja Mesterét.

Akik kérnek, azoknak adatik. De bár az átlagember folyton kér, szavát nem hallják meg. Mert csak elméjével kér és az elme szavát csak abban a világban hallják, amelyben az elme tevékeny. Ezért, amíg az első huszonegy szabályt el nem sajátítottad, nem mondom, hogy azoknak, akik kérnek, adatik.

Okkult értelemben olvasni azt jelenti: a szellem szemével olvasni. Kérni azt jelenti: érezni a belső éhséget, a szellemi törekvés sóvárgását. Olvasni tudni azt jelenti: szerény mértékben kielégíteni ezt az

éhséget. Mihelyt a tanítvány készen áll a tanulásra, elfogadják, elismerik, elvállalják. Így kell lennie, mert meggyújtotta lámpáját és az nem rejthető el.

De mindaddig nem lehet tanulni, amíg az első nagy ütközetet nem nyerték meg. Az elme talán már felismeri az igazságot, de a szellem még nem tudja magába fogadni.

Ha egyszer a tanítvány átjutott a viharon, ha elérte a békét, mindig van lehetősége a tanulásra, még akkor is, ha megtántorodik, tétovázik, vagy letér az útról. A Csend Hangja ott marad a bensőjében, és még ha egészen elhagyja is az Ösvényt, egy napon újra megszólal, szabaddá teszi őt és elválasztja szenvedéyleit isteni lehetőségeitől. Akkor kínok és az alsóbb én jajveszékélése közepette újból visszatér.

Ezért mondom: Béke legyen veled. „A békémet adom néktek” - csak szeretett tanítványainak mondhatja ezt a Mester, akik olyanok, mint Ő maga. De még azok között is, akik a keleti bölcsességet nem ismerik, van néhány, akinek ezt mondani lehet, akinek napról napra mind tökéletesebb mértékben lehet mondani.

Δ

Szemléld a három igazságot. * Mindhárom egyenrangú.

*A Három igazságot az *Ének a Fehér Lótuszról* (*The Idyll of the White Lotus* c. könyv 8. fejezetében - egy könyvben, amelyet ugyanaz a Hilarion Mester diktált, akinek a *Világosság az Ösvényen-t* is köszönhetjük - a következő szavakkal közlik velünk:

„Van három igazság, amely feltétlen és nem veszt el, bár kinyilatkoztatás híján rejtve is maradhat.

- Az ember lelke halhatatlan és a lélek jövője határtalan fejlődés és dicsőség.

- Az Élet kútfője bennünk lakozik, és körülöttünk van, halhatatlan és örökké áldásos, nem lehet látni, hallani, érezni - de aki a megismerésére vágyik, megismerheti.

- Minden ember önmaga kizárólagos törvényhozója - ő oszt ki magának dicsőséget, vagy bánatot, ő dönt élete, jutalma és büntetése felől.

Ezek az igazságok, amelyek olyan hatalmasak, mint az élet maga, olyan egyszerűek is, mint a legegyszerűbb emberi elme. Tápláld velük az éhezőket!”

A fent leírt szabályok az elsők a Tanulás Csarnokának falára írt szabályok között. Azoknak, akik kérnek, adatik. Akik olvasni óhajtanak, olvasni fognak. Akik tanulni kívánnak, tanulni fognak.

BÉKE VELED

VILÁGOSSÁG AZ ÖSVÉNYEN II.

A CSEND-BŐL, amely békesség, zengő hang száll majd fel és így szól: „Nincs rendjén; arattál, most vetned kell.” Tudva, hogy a hang a csend maga, engedelmeskedsz.

Te, aki most tanítvány vagy, aki meg tudsz állni, aki képes vagy hallani, látni és szólni, aki legyőzted a vágyat és elérted az önmegismerést, aki virágzásban láttad és felismerted lelkedet, aki hallottad a Csend Hangját – lépj be a Tanulás Csarnokába és olvasd, ami számodra ott írva van.

JEGYZET: - Megállni tudni azt jelenti: bizalommal lenni; - hallani tudni azt jelenti: megszerezni a belső felismerés képességét; - szólni tudni azt jelenti: erőt szerezni mások segítésére; - a vágy legyőzése azt jelenti: használni tudni a személyiséget és uralkodni rajta; - az önismeret elérése azt jelenti: visszavonulni a belső erődítménybe, ahonnan a személyes embert részrehajlás nélkül lehet szemlélni; - virágzásban látni lelkedet azt jelenti: egy pillanatra megsejteni önmagadban azt az átalakulást, amely végső soron az embernél többé tesz; - felismerni lelkedet azt jelenti: teljesíteni azt a nagy feladatot, hogy nyitott szemmel nézz a vakító fénybe, és ne riadj vissza rettegve, mint valami kísérteties jelenség elől. Megtörténik ez egyesekkel, és így a diaalt, amelyet már majdnem megszereztek, újból elveszítik.

Hallani a Csend Hangját azt jelenti: megérteni, hogy az egyetlen igaz irányítás csak belülről jöhet; - belépni a Tanulás Csarnokába azt jelenti: elérni azt az állapotot, amelyben a tanulás lehetővé válik. Akkor majd sok lesz ott a számodra írott és lángoló betűkkel írt, könnyen olvasható szó. Mert mihelyt a tanítvány kész, a Mester is készen áll.

1. *Állj félre a jövőendő harcban, és bár küzdesz, ne te légy a harcos.*

2. *Keresd a harcost, és hagyd, hogy benned küzdjön.*

3. *Fogadd meg harci parancsait, és engedelmeskedj azoknak.*

4. Ne úgy engedelmeskedj neki, mintha hadvezér volna, hanem mintha te magad volnál az, és mintha szavai saját titkos vágyaidat fejeznék ki; mert ő te magad vagy, csak végtelenül bölcsőbb és erősebb, mint te.

Keresd őt, különben a közdelem hevében és zűrzavarában elkerülheted – és nem fog ismerni téged, ha te nem ismered őt. Ha kiáltásod eljut figyelő füléhez, akkor küzdeni fog benned, és betölti bensőd sivár ürességét. És ha ez megtörtént, frissen, el nem fáradtan eshetsz át a harcon; *félreállva őt hagyd magad helyett* küzdeni. Akkor egyetlen kardcsapást sem téveszthetsz el.

De ha nem keresed, ha elkerülöd, akkor nincs számodra védelem. Agyad kábul, szíved meginog, látásod és érzékeid cserbenhagynak a csatatér porfelhőjében, és barátaidat nem tudod többé megkülönböztetni ellenségeidtől.

Ő saját magad, te azonban véges vagy és hajlamos a tévedésre. Ő örökkévaló és bizonyos, örök igazság. Ha egyszer bevonult bensődbe és harcosoddá lett, sohasem hagy el többé egészen, és a nagy béke napján egyé válik veled.

5. *Hallgasd az élet dalát.*

JEGYZET: - Keresd és hallgasd, először is saját szívedben. Eleinte talán azt mondod: „Nincs ott; ha keresem, csak hangzavart találok”.

Tekints mélyebbre. Ha újból csatlakoznál, állj meg és pillants még mélyebbre. Minden emberi szívben természetes dallam, rejtett forrás lakozik. Lehet, hogy mélyen rejtett, teljesen eltakart és elnémított, de ott van. Természeted legmélyén hitet, reményt és szeretetet találsz. Aki a gonoszat választja, vonakodik saját magába tekinteni, betapasztja fülét, hogy ne hallja szíve dallamát és megvakítja szemét, hogy ne lássa lelkének fényét.

Azért tesz így, mert könnyebbnek találja, ha a vágyakban él.

De minden élet mélyén hatalmas ár hömpölyög, amelyet nem lehet visszatartani; a nagy vizek valóban ott vannak. Találd meg őket, és rájössz, hogy minden, még a legnyomorultabb teremtmény is része annak, bármennyire megvakítja is magát a ténnyel szemben, és bármilyen külső szörnyeteget alkot is magának képzeletben.

Ebben az értelemben mondom neked: mindazon lények, amelyek között küzdesz, az Istenség részei. És olyan csalóka káprázatban élsz, hogy nehéz kitalálni, hol észleled először mások szívében az édes hangot. De tudd, hogy tebenned biztosan megvan. Keresd meg ott, és ha egyszer hallottad, környezetedben is könnyebben rátalálsz.

6. Vésd emlékezetedbe a hallott dallamot.

7. Tanuld meg belőle az összhang leckéjét.

8. Most már egyenesen tudsz állni, szilárdan, mint a szikla az örvénylés közepén, engedelmeskedve a harcosnak, aki saját lényed, aki a királyod. A harc iránt semlegesen teljesíted parancsát; már nem törödsz többé a küzdelem eredményével, mert egyetlen dolog fontos: a harcos győzzön, és tudod, hogy képtelen a vereségre. Így állva, frissen és éberén, használd hallásodat, amelyet szenvedések árán és a szenvedések megsemmisítése révén szerezted.

Amíg még csak ember vagy, a hatalmas dallamnak csak töredékei érintik füledet. De ha hallgatod, emlékezz rá hűségesen, hogy semmi el ne vesszen abból, ami eljutott hozzád és igyekezz megtanulni belőle, mi az értelme annak a titoknak, amely körülvesz.

Idővel nem lesz szükséged tanítóra. Mert amiként hangja van az egyénnek, ugyanúgy van hangja annak is, amiben él. Hangja van az életnek is - az élet sohasem hallgatag. Szava pedig nem kiáltás, mint azt süket létedre vélnéd, hanem dal. Tanuld meg belőle, hogy része vagy az összhangnak; tanulj belőle engedelmeskedni az összhang törvényeinek.

9. Figyeld komolyan az egész életet, amely körülvesz.

10. Tanuld meg, hogy értelmesen tekints az emberek szívébe.

JEGYZET: - Teljesen személytelen szempontból, különben látásod nem lesz tiszta. Ezért mindenképp a személytelenséget kell megérteni.

Az értelem pártatlan: senki sem ellenséged, senki sem barátod. Mindenki egyaránt a tanítód.

Az ellenséged rejtély, amelyet meg kell oldanod, még ha korszakokig tart is - mert az embert meg kell érteni. A barátod önmagad része lesz, éned kiterjesztése, nehezen megfejthető talány.

Egy dolog van csak, amit még ennél is nehezebben lehet érteni - saját szíved. Mindaddig, amíg a személyiség kötelékei nem lazultak meg, nem lehet megpillantani az Énnek ezt a mélységes titkát. Amíg nem állsz külön tőle, nincs mód, hogy értelmed számára megnyilatkozzék.

Akkor és csak akkor tudod majd felfogni és irányítani. Akkor és csak akkor tudod majd használni és a méltó szolgálatnak szentelni minden erejét.

11. A legkomolyabban saját szívedet figyeld.

12. Mert saját szíveden át jön az egyetlen fény, amely helyes megvilágításba helyezi az életet, és érthetővé teszi ezt a számodra..

Tanulmányozd az emberek szívét, hogy megérthesd, milyen az a világ, amelyben élsz, és melynek része akarsz lenni. Figyeld a folyton változó és mozgásban lévő életet, amely körülvesz, mert azt az emberek szíve alkotja; és amint érteni igyekszel lényüket és jelentőségüket, fokozatosan képes leszel megérteni az élet általánosabb szavát.

13. A szó csak a tudással jön meg. Szerezz tudást, és majd szólni tudsz.

JEGYZET: - Nem lehet másokon segíteni, amíg te magad nem jutottál valamennyi bizonyossághoz. Ha megtanultad az első huszonegy szabályt és kifejlesztett erőddel, bilincseitől megszabadított érzékeiddel beléptél a Tanulás Csarnokába, felfedezed, hogy forrás lakozik bensődben, amelyből szó fakad.

A tizenharmadik szabály után nem fűzhetek több szót az eddig leírtakhoz.

BÉKÉMET ADOM NÉKED

Δ

III.

E jegyzetek csak azoknak szólnak, akiknek békémet adom; azoknak, akik mind a külső, mind a belső érzékekkel tudják olvasni azt, amit írtam

14. Miután megtanultad, hogyan kell használni a belső érzékeket, legyőzted a külső érzékek és az egyéni lélek vágyait, és tudásra tettél szert, készülj, ó tanítvány, hogy valóban az útra lépj. Megtaláltad az utat, állj most készen, hogy haladj is rajta.

15. *Kérdezd meg a földtől, a levegőtől és a víztől, milyen titkokat rejtegetnek számodra.*

Belső érzékeid kibontakozása képessé tesz arra, hogy ezt megtehesd.

16. *Kérdezd meg a föld Szentjeitől, milyen titkokat rejtegetnek számodra.*

A külső érzékek vágyainak legyőzése jogosít rá, hogy ezt megtehesd.

17. *Kérdezd meg a legbensőbbtől, az Egyetlen Egytől végső titkát, amelyet örök idők óta tartogat számodra.*

A nagy és nehéz diadal, az egyéni lélek vágyainak legyőzése korszakokig tartó munka; ezért ne várd jutalmát, amíg korszakok tapasztalatait nem halmoztad fel. Ha elérkezett az idő e 17. szabály megtanulására, az ember az emberfelettivé válás küszöbén áll.

18. A tudás, amely most már a tiéd, csak azért a tiéd, mert lelked eggyé vált minden tiszta lélekkel és a legbensőbbel. A Legmagasztosabb bizta ezt a gondjaidra. Áruold el, élj vissza tudásoddal, vagy hanyagold el, és még most is van rá lehetőség, hogy visszazuhansz a már elért magaslatról. Nagy lelkek olykor még a küszöbről is visszazuhannak, mert nem tudják elviselni felelősségük súlyát, mert nem tudnak tovább haladni. Ezért várd mindig hódolattal és remegve e pillanatot, és állj készen a harcra.

Meg van írva, hogy annak, aki az istenség küszöbén áll, nem lehet többé törvényt szabni, számára vezető többé nem létezhet. A tanítvány tájékoztatásra mégis így lehet kifejezni az utolsó küzdelmet:

19. *Ahhoz ragaszkodj, aminek nincs sem anyaga, sem léte.*

20. *Csak arra a szóra figyel, amely hangtalan.*

21. *Csak arra nézz, ami láthatatlan mind a belső, mind a külső érzék számára.*

BÉKE VELED

Δ

FÜGGELÉK

I.



*Öld ki a nagyravágyást.
Öld ki az élet utáni vágyat.
Öld ki a kényelem utáni vágyat.*



*Öld ki a különváltság minden érzését.
Öld ki az érzékelés vágyát.
Öld ki a növekedés utáni éhséget.*



*Csak arra vágyakozz, ami benned van.
Csak arra vágyakozz, ami fölötted van.
Csak arra vágyakozz, ami elérhetetlen.*



*Vágyakozz hevesen hatalomra.
Vágyakozz buzgón békességre.
Vágyakozz mindenekelőtt tulajdonra.*



*Keresd meg az utat.
Keresd az utat azzal, hogy befelé visszavonulsz.
Keresd az utat azzal, hogy merészen haladsz kifelé.*



II.

Δ

*Állj félre a jövő harcbán, és bár küzdesz, ne te légy a harcos.
Keresd a harcost, és hagyd, hogy benned küzdjön.
Fogadd meg harci parancsait, és engedelmeskedj azoknak.*

Δ

*Hallgasd az élet dalát.
Vésd emlékezetedbe a hallott dallamot.
Tanuld meg belőle az összhang leckéjét.*

Δ

*Figyeld komolyan az egész életet, amely körülvesz.
Tanuld meg, hogy értelmesen tekints az emberek szívébe.
A legkomolyabban saját szívedet figyeld.*

Δ

*Kérdezd meg a földtől, a levegőtől és a víztől, milyen titkokat rejtegetnek számodra.
Kérdezd meg a föld Szentjeitől, milyen titkokat rejtegetnek számodra.
Kérdezd meg a legbelsőbbtől, az Egyetlen Egytől végső titkát, amelyet örök idők óta tartogat számodra.*

Δ

*Ahhoz ragaszkodj, aminek nincs sem anyaga, sem léte.
Csak arra a szóra figyelj, amely hangtalan.
Csak arra nézz, ami láthatatlan mind a belső, mind a külső érzék számára.*

Δ